REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/590 AL COMISIEI

din 28 iulie 2016

de completare a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru raportarea tranzacțiilor către autoritățile competente

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ([1]), în special articolul 26 alineatul (9) al treilea paragraf,

întrucât:

(1) În scopul analizei eficace a datelor de către autoritățile competente, ar trebui să existe o consecvență între modelele și formatele utilizate pentru raportarea tranzacțiilor.

(2) Având în vedere practicile de piață, experiența de supraveghere și evoluțiile pieței, sensul conceptului de tranzacție, în scopuri de raportare, ar trebui să fie larg. Acesta ar trebui să acopere achizițiile și vânzările de instrumente raportabile, precum și alte cazuri de achiziție sau cedare de instrumente raportabile, deoarece și acestea pot conduce la probleme privind abuzul de piață. În plus, modificările valorii noționale pot da naștere unor preocupări cu privire la posibile abuzuri de piață, deoarece acestea sunt similare ca natură tranzacțiilor de cumpărare sau de vânzare suplimentare. Pentru ca autoritățile competente să distingă aceste modificări de alte achiziții sau vânzări, informațiile privind aceste modificări ar trebui raportate în mod specific în rapoartele de tranzacție.

(3) Conceptul de tranzacție nu ar trebui să includă fapte sau evenimente care nu trebuie să fie raportate autorităților competente în scopul supravegherii pieței. Pentru a se asigura că informațiile privind astfel de fapte și evenimente nu sunt incluse în rapoartele de tranzacție, acestea ar trebui să fie excluse în mod expres din sfera de cuprindere a conceptului de tranzacție.

(4) Pentru a clarifica ce firme de investiții trebuie să raporteze tranzacțiile, ar trebui să fie specificate activitățile sau serviciile care conduc la o tranzacție. În consecință, ar trebui să se considere că o firmă de investiții execută o tranzacție în cazul în care prestează un serviciu sau realizează o activitate menționat(ă) la punctele 1, 2 și 3 din secțiunea A din anexa I la Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]), ia decizia de investiție în conformitate cu un mandat discreționar acordat de un client sau transferă instrumente financiare către sau din conturi, cu condiția ca în fiecare caz serviciile sau activitățile respective să fi condus la o tranzacție. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, nu ar trebui să se considere că firmele de investiții despre care se consideră că au transmis ordinele care au drept rezultat efectuarea unor tranzacții au executat tranzacțiile respective.

(5) Pentru a evita neraportarea sau dubla raportare de către firmele de investiții care își transmit reciproc ordine, firma de investiții care intenționează să transmită ordinul ar trebui să se pună de acord cu firma care primește ordinul dacă firma destinatară va raporta toate detaliile tranzacției rezultate sau va transmite ordinul mai departe către o altă firmă de investiții. În absența unui acord, ar trebui să se considere că ordinul nu a fost transmis și fiecare firmă de investiții ar trebui să își prezinte propriul raport de tranzacție cuprinzând [toate] detaliile care țin de tranzacție pe care le raportează fiecare firmă de investiții. În plus, ar trebui specificate detaliile legate de ordin care urmează să fie transmise între firme, astfel încât să se asigure că autoritățile competente primesc informații relevante, precise și complete.

(6) Pentru a se asigura identificarea certă și eficientă a firmelor de investiții responsabile pentru executarea tranzacțiilor, firmele respective ar trebui să se asigure că sunt identificate, în cadrul raportului de tranzacție prezentat în temeiul obligației lor de raportare a tranzacțiilor, cu ajutorul unor identificatori ai entității juridice (LEI) validați, emiși și reînnoiți în mod corespunzător.

([1]) JO L 173, 12.6.2014, p. 84.
([2]) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

(7) Pentru a se asigura identificarea consecventă și fiabilă a persoanelor fizice menționate în rapoartele de tranzacție, acestea ar trebui să fie identificate prin concatenarea țării lor de cetățenie, urmată de identificatori atribuiți de țara de cetățenie a persoanelor în cauză. În cazul în care acești identificatori nu sunt disponibili, persoanele fizice ar trebui să fie identificate prin identificatori creați prin concatenarea datei lor de naștere și a numelui lor.

(8) În scopul de a înlesni supravegherea pieței, identificarea clienților ar trebui să fie consecventă, unică și fiabilă. Rapoartele de tranzacție ar trebui să includă, prin urmare, numele complet și data de naștere ale clienților care sunt persoane fizice și ar trebui să identifice prin LEI clienții care sunt entități juridice.

(9) Persoanele sau algoritmii computerizați care iau decizii de investiții pot fi răspunzători pentru abuzuri de piață. Prin urmare, pentru a se asigura o supraveghere eficace a pieței, în cazul în care deciziile de investiție sunt luate de către o altă persoană decât clientul sau de către un algoritm computerizat, persoana sau algoritmul în cauză ar trebui să fie identificate în cadrul raportului de tranzacție cu ajutorul unor identificatori unici, fiabili și consecvenți. În cazul în care decizia de investiție este luată de mai mult de o persoană din cadrul unei firme de investiții, persoana căreia îi revine responsabilitatea principală pentru decizie ar trebui să fie identificată în raport.

(10) Persoanele sau algoritmii computerizați responsabili pentru stabilirea locului de tranzacționare la care să se conecteze sau a firmei de investiții căreia să îi transmită ordinele sau a oricăror alte condiții legate de executarea ordinului pot fi, astfel, răspunzătoare pentru abuzuri de piață. Prin urmare, pentru a asigura o supraveghere eficace a pieței, în raportul de tranzacție ar trebui să fie identificat(ă) o persoană sau un algoritm computerizat din cadrul firmei de investiții care este responsabil(ă) pentru astfel de activități. În cazul în care sunt implicate atât o persoană, cât și un algoritm computerizat, sau sunt implicate mai multe persoane sau algoritmi, firma de investiții ar trebui să stabilească, în mod consecvent și pe baza unor criterii prestabilite, persoana sau algoritmul căruia îi revine responsabilitatea principală pentru aceste activități.

(11) Pentru a permite o monitorizare eficace a pieței, rapoartele de tranzacție ar trebui să includă informații exacte cu privire la orice schimbare a poziției unei firme de investiții sau a clientului său care rezultă în urma unei tranzacții raportabile la momentul la care a avut loc tranzacția. Prin urmare, firmele de investiții ar trebui să completeze în mod consecvent câmpurile conexe dintr-un raport de tranzacție individual și ar trebui să raporteze o tranzacție sau diferitele segmente ale unei tranzacții în așa fel încât rapoartele lor, în mod colectiv, să ofere o imagine de ansamblu clară, care reflectă cu acuratețe modificările poziției.

(12) Tranzacțiile de vânzare în lipsă ar trebui să fie marcate ca atare, indiferent dacă aceste tranzacții constituie o vânzare în lipsă totală sau parțială.

(13) O supraveghere eficace a pieței în cazul unei tranzacții cu o combinație de instrumente financiare prezintă dificultăți deosebite pentru supravegherea pieței. Autoritatea competentă trebuie să aibă o viziune de ansamblu și să fie în măsură să privească tranzacția separat pentru fiecare instrument financiar care face parte dintr-o tranzacție în care sunt implicate mai multe astfel de instrumente. Prin urmare, firmele de investiții care execută tranzacții cu o combinație de instrumente financiare ar trebui să raporteze tranzacțiile separat pentru fiecare instrument financiar și să facă legătura între aceste rapoarte prin intermediul unui identificator unic, la nivelul firmei, alocat grupului de rapoarte de tranzacție legate de executarea respectivă.

(14) Pentru a asigura eficacitatea supravegherii persoanelor juridice privind abuzul de piață, statele membre ar trebui să se asigure că sunt elaborate, atribuite și menținute LEI în conformitate cu principiile stabilite pe plan internațional, pentru a se asigura că persoanele juridice sunt identificate în mod consecvent și univoc. Firmele de investiții ar trebui să obțină LEI din partea clienților lor înainte de a oferi servicii care ar declanșa obligații de raportare pentru tranzacțiile desfășurate în numele clienților respectivi și să utilizeze aceste LEI în rapoartele lor de tranzacție.

(15) Pentru a asigura monitorizarea eficientă și eficace a pieței, rapoartele de tranzacție ar trebui să fie prezentate doar o singură dată și către o singură autoritate competentă, care le poate direcționa către alte autorități competente relevante. Prin urmare, în cazul în care o firmă de investiții execută o tranzacție, aceasta ar trebui să transmită un raport către autoritatea competentă a statului membru de origine al firmei de investiții, indiferent dacă există sau nu o sucursală implicată, sau dacă firma care raportează a executat tranzacția de raportare prin intermediul unei sucursale din alt stat membru. În plus, în cazul în care o tranzacție este executată integral sau parțial prin intermediul unei sucursale a unei firme de investiții cu sediul în alt stat membru, raportul ar trebui să fie transmis doar o singură dată autorității competente a statului membru de origine al firmei de investiții, cu excepția cazului în care se convine altfel de către autoritățile competente din statul membru de origine și din statul membru gazdă. Pentru a se asigura că autoritățile competente din statul membru gazdă pot supraveghea serviciile furnizate de sucursale pe teritoriul lor, acestea trebuie să primească rapoarte de tranzacție privind activitățile sucursalelor. Din acest motiv și pentru a permite direcționarea rapoartelor de tranzacție către toate autoritățile competente relevante pentru sucursalele care participă la tranzacțiile în cauză, este necesar să se includă în rapoarte date detaliate privind activitatea sucursalelor.

(16) Exhaustivitatea și acuratețea datelor din rapoartele de tranzacție sunt esențiale pentru supravegherea abuzurilor de piață. Locurile de tranzacționare și firmele de investiții ar trebui, prin urmare, să dispună de metode și dispozitive prin care să se asigure că autorităților competente le sunt transmise rapoarte de tranzacție complete și precise. Mecanismele de raportare aprobate (*Approved Reporting Mechanisms* – ARM) nu ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament, deoarece acestea fac obiectul unui regim specific prevăzut în Regulamentul delegat (UE) 2017/571 al Comisiei ([1]) și sunt supuse unor cerințe similare menite să asigure exhaustivitatea și acuratețea datelor.

(17) Pentru a putea urmări anulările sau corecturile, firma de investiții ar trebui să păstreze detaliile referitoare la corecturi și anulări furnizate de ARM în cazul în care ARM anulează sau corectează un raport de tranzacție transmis în numele unei firme de investiții, conform instrucțiunilor primite de la aceasta.

(18) Stabilirea pieței celei mai pertinente în ceea ce privește lichiditatea permite direcționarea rapoartelor de tranzacție către alte autorități competente și le permite investitorilor să identifice autoritățile competente cărora trebuie să le raporteze pozițiile lor scurte în conformitate cu articolele 5, 7 și 8 din Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]). Normele de determinare a autorității competente în temeiul Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) au funcționat în mod eficace pentru majoritatea instrumentelor financiare și ar trebui, prin urmare, să rămână neschimbate. Cu toate acestea, ar trebui introduse norme noi, special pentru acele instrumente care nu sunt reglementate de Directiva 2004/39/CE, și anume pentru instrumentele de datorie emise de o entitate dintr-o țară terță, pentru certificatele de emisii și pentru instrumentele derivate al căror instrument-suport direct nu are un identificator global sau este un coș sau un indice din afara SEE.

(19) Din motive de coerență și pentru a se asigura buna funcționare a piețelor financiare, este necesar ca dispozițiile prevăzute în prezentul regulament și dispozițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 600/2014 să se aplice de la aceeași dată.

(20) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).

(21) ESMA a efectuat consultări publice cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat punctul de vedere al Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit în temeiul articolului 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Standardele și formatele datelor utilizate pentru raportarea tranzacțiilor

Un raport de tranzacție include toate detaliile menționate în tabelul 2 din anexa I care țin de instrumentele financiare în cauză. Toate detaliile care trebuie incluse în rapoartele de tranzacție se transmit în conformitate cu standardele și formatele specificate în tabelul 2 din anexa I, în format electronic și care poate fi citit automat și utilizând un model XML comun, conform metodologiei ISO 20022.

Articolul 2

Conceptul de tranzacție

(1) În sensul articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, încheierea unui contract de achiziționare sau de cedare a unui instrument financiar menționat la articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 constituie o tranzacție.

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2017/571 al Comisiei din 2 iunie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la autorizarea, cerințele organizatorice și publicarea tranzacțiilor pentru furnizorii de servicii de raportare a datelor (a se vedea pagina 126 a prezentului Jurnal Oficial).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit (JO L 86, 24.3.2012, p. 1).

([3]) Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

([4]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(2) O achiziție menționată la alineatul (1) include următoarele:

(a) achiziționarea unui instrument financiar;

(b) încheierea unui contract derivat;

(c) o creștere a valorii noționale a unui contract derivat.

(3) O cedare menționată la alineatul (1) include următoarele:

(a) vânzarea unui instrument financiar;

(b) închiderea unui contract derivat;

(c) o scădere a valorii noționale a unui contract derivat.

(4) În sensul articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, noțiunea de tranzacție include și achiziționarea și cedarea simultană a unui instrument financiar în cazul cărora nu există nicio modificare a titlului de proprietate asupra instrumentului financiar respectiv, însă este necesară publicarea posttranzacționare în conformitate cu articolul 6, 10, 20 sau 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

(5) O tranzacție în sensul articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 nu include următoarele:

(a) operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(b) un contract încheiat exclusiv în scopuri de compensare sau decontare;

(c) o decontare a obligațiilor reciproce între părți în cazul căreia obligația netă este reportată;

(d) o achiziție sau o cedare care este exclusiv rezultatul activității de custodie;

(e) o cesiune sau o novație posttranzacționare a unui contract derivat în cazul căreia una dintre părțile la contractul derivat este înlocuită de o parte terță;

(f) o comprimare a portofoliului;

(g) crearea sau răscumpărarea de unități ale unui organism de plasament colectiv de către administratorul organismului de plasament colectiv;

(h) exercitarea unui drept încorporat într-un instrument financiar sau conversia unei obligațiuni convertibile și tranzacția cu instrumentul financiar suport rezultată;

(i) crearea, expirarea sau răscumpărarea unui instrument financiar ca urmare a clauzelor contractuale prestabilite sau ca urmare a unor evenimente obligatorii aflate în afara controlului investitorului, în cazul căreia investitorul nu ia nicio decizie de investiție în momentul creării, expirării sau răscumpărării instrumentului financiar;

(j) o reducere sau o creștere a valorii noționale a contractului derivat ca urmare a clauzelor contractuale prestabilite sau a evenimentelor obligatorii, în cazul căreia investitorul nu ia nicio decizie de investiție în momentul modificării valorii noționale;

(k) o modificare a structurii unui indice sau a unui coș care survine după executarea unei tranzacții;

(l) o achiziție efectuată în cadrul unui plan de reinvestire a dividendelor;

(m) o achiziție sau o cedare efectuată în cadrul unui plan de stimulare a angajaților prin distribuirea de acțiuni sau care decurge din administrarea unui fond de active nerevendicate sau a unor drepturi la fracțiuni de acțiuni reziduale create în urma unor evenimente importante la nivelul societăților sau în cadrul unor programe de reducere a acționariatului, în cazul căreia sunt îndeplinite toate criteriile următoare:

(i) datele achiziției sau cedării sunt prestabilite și publicate în prealabil;

([1]) Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

(ii) decizia de investiție privind achiziția sau cedarea care este luată de către investitor echivalează cu o alegere din partea investitorului de a încheia tranzacția fără nicio posibilitate de a modifica clauzele tranzacției în mod unilateral;

(iii) există o întârziere de cel puțin zece zile lucrătoare între momentul deciziei de investiție și momentul executării;

(iv) valoarea tranzacției este limitată la echivalentul sumei de 1 000 EUR pentru o tranzacție unică încheiată de un anumit investitor cu un anumit instrument sau, în cazul în care dispozitivul are drept rezultat încheierea de tranzacții, valoarea cumulată a tranzacției este limitată la echivalentul sumei de 500 EUR pentru un anumit investitor, cu un anumit instrument pentru fiecare lună calendaristică;

(n) o ofertă de schimb și licitație pentru o obligațiune sau o altă formă de titluri de creanță securitizate, în cazul căreia clauzele și condițiile ofertei sunt prestabilite și publicate în prealabil, iar decizia de investiție echivalează cu o alegere din partea investitorului de a încheia tranzacția fără nicio posibilitate de a modifica în mod unilateral clauzele acesteia.

(o) o achiziție sau o cedare care este exclusiv rezultatul unui transfer de garanții.

Excluderea prevăzută la primul paragraf litera (a) nu se aplică operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare la care este contraparte un membru al Sistemului European al Băncilor Centrale.

Excluderea prevăzută la primul paragraf punctul (i) nu se aplică ofertelor publice inițiale sau ofertelor ori plasamentelor publice secundare și nici emisiunilor de titluri de creanță.

Articolul 3

Noțiunea de executare a unei tranzacții

(1) Se consideră că o firmă de investiții a executat o tranzacție în sensul articolului 2 în cazul în care furnizează oricare dintre următoarele servicii sau desfășoară oricare dintre următoarele activități care au drept rezultat o tranzacție:

(a) primirea și trimiterea de ordine privind unul sau mai multe instrumente financiare;

(b) executarea de ordine în numele clienților;

(c) tranzacționarea pe cont propriu;

(d) luarea unei decizii de investiție în conformitate cu un mandat discreționar acordat de un client;

(e) transferul de instrumente financiare către sau din conturi.

(2) Nu se consideră că o firmă de investiții a executat o tranzacție în cazul în care a transmis un ordin în conformitate cu articolul 4.

Articolul 4

Transmiterea unui ordin

(1) Se consideră că o firmă de investiții care transmite un ordin în temeiul articolului 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 (firma transmițătoare) a transmis ordinul respectiv numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) ordinul a fost primit de la clientul său sau rezultă din decizia sa de a achiziționa sau de a ceda un anumit instrument financiar în conformitate cu un mandat discreționar încredințat de unul sau mai mulți clienți;

(b) firma transmițătoare a transmis detaliile privind ordinul menționate la alineatul (2) unei alte firme de investiții (firma destinatară);

(c) firma destinatară face obiectul articolului 26 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și este de acord fie să raporteze tranzacția care rezultă în urma ordinului în cauză, fie să transmită detaliile privind ordinul, în conformitate cu prezentul articol, unei alte firme de investiții.

În sensul primului paragraf litera (c), acordul stabilește termenul pentru furnizarea detaliilor privind ordinul de către firma transmițătoare către firma destinatară și prevede ca firma destinatară să verifice dacă detaliile privind ordinul primite conțin erori sau omisiuni evidente înainte de a transmite un raport de tranzacție sau de a transmite ordinul în conformitate cu prezentul articol.

(2) Următoarele detalii privind ordinul se transmit în conformitate cu alineatul (1), în măsura în care prezintă relevanță pentru un anumit ordin:

(a) codul de identificare al instrumentului financiar;

(b) dacă ordinul este de achiziționare sau de cedare a instrumentului financiar;

(c) prețul și cantitatea indicate în ordin;

(d) denumirea și detaliile clientului firmei transmițătoare în scopul transmiterii ordinului;

(e) denumirea și detaliile factorului de decizie pentru client, în cazul în care decizia de investiție este luată pe baza unei împuterniciri;

(f) o denumire de identificare a unei vânzări în lipsă;

(g) o denumire de identificare a unei persoane sau a unui algoritm responsabil pentru decizia de investiție în cadrul firmei transmițătoare;

(h) țara sucursalei firmei de investiții care supraveghează persoana responsabilă pentru decizia de investiție și țara sucursalei firmei de investiții care a primit ordinul din partea clientului sau a luat o decizie de investiție pentru un client în conformitate cu un mandat discreționar încredințat acesteia de către client;

(i) pentru un ordin cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, o indicație din care să rezulte dacă tranzacția urmează să reducă riscul de o manieră măsurabilă în mod obiectiv în conformitate cu articolul 57 din Directiva 2014/65/UE;

(j) codul de identificare al firmei transmițătoare.

În sensul primului paragraf litera (d), în cazul în care clientul este o persoană fizică, acesta este desemnat în conformitate cu articolul 6.

În sensul primului paragraf litera (j), în cazul în care ordinul transmis a fost primit de la o firmă anterioară care nu a transmis ordinul în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul articol, codul este codul de identificare al firmei transmițătoare. În cazul în care ordinul transmis a fost primit de la o firmă transmițătoare anterioară în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul articol, codul prevăzut în temeiul literei (j) la care se face referire în primul paragraf este codul de identificare al firmei transmițătoare anterioare.

(3) În cazul în care mai multe firme transmițătoare au legătură cu un anumit ordin, detaliile privind ordinul menționate la alineatul (2) primul paragraf literele (d)-(i) se transmit cu privire la clientul primei firme transmițătoare.

(4) În cazul în care ordinul este agregat pentru mai mulți clienți, informațiile menționate la alineatul (2) se transmit pentru fiecare client.

Articolul 5

Identificarea firmei de investiții care execută o tranzacție

(1) O firmă de investiții care execută o tranzacție se asigură că aceasta este identificată printr-un cod de identificare a entității juridice ISO 17442 validat, emis și reînnoit în mod corespunzător în cadrul raportului de tranzacție prezentat în temeiul articolului 26 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

(2) O firmă de investiții care execută o tranzacție se asigură că datele de referință legate de identificatorul entității juridice sunt reînnoite în conformitate cu termenii oricăreia dintre unitățile operaționale locale acreditate ale Sistemului identificatorului internațional al entităților juridice.

Articolul 6

Denumirea de identificare a persoanelor fizice

(1) O persoană fizică este identificată într-un raport de tranzacție prin denumirea care rezultă din concatenarea codului ISO 3166-1 alfa-2 (cod de țară format din 2 litere) al cetățeniei persoanei, urmat de identificatorul național al clientului prezentat în anexa II în funcție de cetățenia persoanei.

(2) Identificatorul național al clientului menționat la alineatul (1) se atribuie în conformitate cu nivelurile de prioritate prevăzute în anexa II, utilizând indicatorul cu cea mai mare prioritate atribuit unei persoane, indiferent dacă acest identificator este deja cunoscut de firma de investiții.

(3) În cazul în care o persoană fizică este un resortisant al mai multor țări membre ale Spațiului Economic European (SEE), se utilizează codul de țară al primei cetățenii, în ordine alfabetică în funcție de codul ISO 3166-1 alfa-2, și identificatorul cetățeniei respective atribuit în conformitate cu alineatul (2). În cazul în care o persoană fizică este resortisant al unui stat din afara SEE, se utilizează identificatorul cu cea mai mare prioritate conform câmpului referitor la „toate celelalte țări" prevăzut în anexa II. În cazul în care o persoană fizică este resortisant al unui stat din SEE și al unui stat din afara SEE, se utilizează codul de țară al cetățeniei SEE și identificatorul cu cea mai mare prioritate al cetățeniei respective atribuit în conformitate cu alineatul (2).

(4) În cazul în care identificatorul atribuit în conformitate cu alineatul (2) se referă la CONCAT, persoana fizică este identificată de către firma de investiții utilizând concatenarea următoarelor elemente în ordinea de mai jos:

(a) data de naștere a persoanei în format AAAALLZZ;

(b) primele cinci caractere ale prenumelui;

(c) primele cinci caractere ale numelui.

(5) În sensul alineatului (4), prefixele numelor sunt excluse, iar prenumele și numele cu mai puțin de cinci caractere sunt urmate de „#", astfel încât să se asigure că trimiterile la prenume și nume în conformitate cu alineatul (4) conțin cinci caractere. Toate caracterele sunt majuscule. Nu se utilizează apostrofuri, accente, cratime, semne de punctuație sau spații.

Articolul 7

Detaliile privind identitatea clientului și identificatorul și detaliile privind factorul de decizie

(1) Un raport de tranzacție executată în numele unui client persoană fizică include numele complet și data de naștere a clientului, astfel cum sunt menționate în câmpurile 9, 10, 11, 18, 19 și 20 din tabelul 2 din anexa I.

(2) În cazul în care clientul nu este persoana care ia decizia de investiție în ceea ce privește tranzacția respectivă, raportul de tranzacție identifică persoana care ia o astfel de decizie în numele clientului, astfel cum se precizează în câmpurile 12-15, pentru cumpărător, și în câmpurile 21-24, pentru vânzător, din tabelul 2 din anexa I.

Articolul 8

Identificarea persoanei sau a algoritmului computerizat responsabil pentru decizia de investiție

(1) În cazul în care o persoană sau un algoritm computerizat din cadrul unei firme de investiții ia decizia de investiție având ca obiect achiziționarea sau cedarea unui anumit instrument financiar, această persoană sau algoritm computerizat este identificat astfel cum se menționează în câmpul 57 din tabelul 2 din anexa I. Firma de investiții nu identifică o astfel de persoană sau algoritm computerizat decât în cazul în care investiția este făcută fie în numele firmei de investiții însăși, fie în numele unui client, în conformitate cu un mandat discreționar încredințat acesteia de către client.

(2) În cazul în care decizia de investiție este luată de mai mult de o persoană din cadrul firmei de investiții, firma de investiții determină persoana căreia îi revine responsabilitatea principală pentru decizia respectivă. Persoana căreia îi revine responsabilitatea principală pentru decizia de investiție se determină în conformitate cu criterii prestabilite adoptate de firma de investiții.

(3) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (1), pentru decizia de investiție este responsabil un algoritm computerizat din cadrul firmei de investiții, firma de investiții atribuie o denumire pentru a identifica algoritmul computerizat în cadrul unui raport de tranzacție. Denumirea în cauză îndeplinește următoarele condiții:

(a) este unică pentru fiecare set de programe informatice sau de strategii de tranzacționare care constituie algoritmul, indiferent de instrumentele financiare sau piețele cărora li se aplică algoritmul;

(b) odată ce a fost atribuită, este utilizată în mod consecvent ori de câte ori se face trimitere la algoritm sau la o versiune a algoritmului;

(c) este unică în timp.

Articolul 9

Identificarea persoanei sau a algoritmului computerizat responsabil pentru executarea unei tranzacții

(1) În cazul în care o persoană sau un algoritm computerizat din cadrul firmei de investiții care execută o tranzacție determină la ce loc de tranzacționare, operator independent sau platformă de tranzacționare organizată cu sediul în afara Uniunii să se conecteze, către ce firme să transmită ordinele sau eventualele condiții legate de executarea unui ordin, persoana sau algoritmul computerizat în cauză este identificat în câmpul 59 din tabelul 2 din anexa I.

(2) În cazul în care o persoană din cadrul firmei de investiții este responsabilă pentru executarea tranzacției, firma de investiții atribuie o denumire de identificare a persoanei respective într-un raport de tranzacție în conformitate cu articolul 6.

(3) În cazul în care un algoritm computerizat din cadrul firmei de investiții este responsabil pentru executarea tranzacției, firma de investiții atribuie o denumire de identificare a algoritmului computerizat respectiv în conformitate cu articolul 8 alineatul (3).

(4) În cazul în care în executarea tranzacției este implicată atât o persoană, cât și un algoritm computerizat, sau sunt implicate mai multe persoane sau algoritmi, firma de investiții determină persoana sau algoritmul computerizat căruia îi revine responsabilitatea principală pentru executarea tranzacției. Persoana sau algoritmul computerizat căruia îi revine responsabilitatea principală pentru executare se determină în conformitate cu criterii prestabilite adoptate de firma de investiții.

Articolul 10

Denumirea de identificare a unei derogări aplicabile

Rapoartele de tranzacție identifică în conformitate cu câmpul 61 din tabelul 2 din anexa I la prezentul regulament derogarea aplicabilă în conformitate cu articolul 4 sau cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 în temeiul căreia a avut loc tranzacția executată.

Articolul 11

Denumirea de identificare a unei vânzări în lipsă

(1) Rapoartele de tranzacție identifică tranzacțiile care, la momentul executării lor, reprezintă, integral sau parțial, vânzări în lipsă, conform câmpului 62 din tabelul 2 din anexa I.

(2) O firmă de investiții stabilește cu maxima diligență posibilă tranzacțiile de vânzare în lipsă în cadrul cărora clientul său este vânzătorul, inclusiv în situația în care o firmă de investiții grupează ordine de la mai mulți clienți. Firma de investiții identifică tranzacțiile de vânzare în lipsă respective în cadrul raportului său de tranzacție conform câmpului 62 din tabelul 2 din anexa I.

(3) Atunci când o firmă de investiții execută o tranzacție de vânzare în lipsă în nume propriu, aceasta indică în raportul de tranzacție dacă tranzacția de vânzare în lipsă a fost realizată în calitate de formator de piață sau de dealer primar în temeiul unei derogări prevăzute la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 236/2012.

Articolul 12

Raportarea executării pentru o combinație de instrumente financiare

În cazul în care o firmă de investiții execută o tranzacție care implică două sau mai multe instrumente financiare, firma de investiții raportează tranzacția separat pentru fiecare instrument financiar și face legătura între rapoartele respective prin intermediul unui identificator unic, la nivelul firmei, alocat grupului de rapoarte de tranzacție legate de executarea respectivă, astfel cum se precizează în câmpul 40 din tabelul 2 din anexa I.

Articolul 13

Condițiile în care urmează să fie elaborați, atribuiți și menținuți identificatorii entității juridice

(1) Statele membre se asigură că identificatorii entității juridice sunt elaborați, atribuiți și menținuți în conformitate cu următoarele principii:

(a) unicitatea;

(b) acuratețea;

(c) consecvența:

(d) neutralitatea;

(e) fiabilitatea;

(f) sursa deschisă;

(g) flexibilitatea;

(h) scalabilitatea;

(i) accesibilitatea.

Statele membre se asigură, de asemenea, că identificatorii entității juridice sunt elaborați, atribuiți și menținuți cu ajutorul unor standarde operaționale uniforme la nivel mondial, că fac obiectul cadrului de guvernanță al Comitetului de supraveghere reglementară pentru Sistemul identificatorului internațional al entităților juridice și că sunt disponibili la un cost rezonabil.

(2) O firmă de investiții nu prestează un serviciu care declanșează obligația de a transmite un raport de tranzacție încheiată în numele unui client care este eligibil pentru identificatorul entității juridice înainte de a obține identificatorul entității juridice de la respectivul client.

(3) Firma de investiții se asigură că lungimea și structura codului sunt conforme cu standardul ISO 17442 și că respectivul cod este inclus în baza de date LEI globală menținută de unitatea operațională centrală desemnată de Comitetul de supraveghere reglementară pentru Sistemul identificatorului internațional al entităților juridice și ține de clientul în cauză.

Articolul 14

Raportarea tranzacțiilor executate de sucursale

(1) O firmă de investiții raportează tranzacțiile executate integral sau parțial prin intermediul sucursalei sale către autoritatea competentă a statului membru de origine al firmei de investiții, cu excepția cazului în care se convine altfel de către autoritățile competente din statul membru de origine și din statul membru gazdă.

(2) Atunci când o firmă de investiții execută o tranzacție integral sau parțial prin intermediul sucursalei sale, aceasta raportează tranzacția respectivă o singură dată.

(3) În cazul în care detaliile privind codul de țară ale sucursalei unei firme de investiții trebuie să fie incluse într-un raport referitor la tranzacție conform câmpurilor 8, 17, 37, 58 sau 60 din tabelul 2 din anexa I, având în vedere executarea parțială sau integrală a unei tranzacții prin sucursala respectivă, firma de investiții furnizează în raportul de tranzacție codul de țară ISO 3166 pentru sucursala relevantă în toate cazurile următoare:

(a) în cazul în care sucursala a primit ordinul de la un client sau a luat o decizie de investiție pentru un client în conformitate cu un mandat discreționar încredințat acesteia de către client;

(b) în cazul în care sucursala are responsabilitatea de supraveghere a persoanei responsabile pentru decizia de investiție în cauză;

(c) în cazul în care sucursala are responsabilitatea de supraveghere a persoanei responsabile pentru executarea tranzacției;

(d) în cazul în care tranzacția a fost executată în cadrul unui loc de tranzacționare sau al unei platforme de tranzacționare organizate cu sediul în afara Uniunii, pe baza calității de membru al respectivului loc de tranzacționare sau al unei platforme de tranzacționare organizate pe care o are sucursala.

(4) În cazul în care unul sau mai multe dintre cazurile prevăzute la alineatul (3) nu se aplică unei sucursale a firmei de investiții, câmpurile relevante din tabelul 2 din anexa I se completează cu codul de țară ISO al statului membru de origine al firmei de investiții, sau, în cazul unei firme dintr-o țară terță, cu codul de țară al țării în care firma își are sediul principal sau sediul social.

(5) Sucursala unei firme dintr-o țară terță transmite raportul de tranzacție autorității competente care a autorizat sucursala. Sucursala unei firme dintr-o țară terță completează câmpurile relevante din tabelul 2 din anexa I cu codul de țară ISO al statului membru al autorității competente care a acordat autorizarea.

În cazul în care o firmă dintr-o țară terță a înființat sucursale în mai mult de un stat membru al Uniunii, respectivele sucursale aleg de comun acord una dintre autoritățile competente din statele membre către care să transmită rapoartele de tranzacție în temeiul alineatelor (1)-(3).

Articolul 15

Metode și dispozitive de raportare a tranzacțiilor financiare

(1) Metodele și dispozitivele prin care sunt generate și transmise rapoartele de tranzacție către locurile de tranzacționare și firmele de investiții includ:

(a) sisteme care să asigure securitatea și confidențialitatea datelor raportate;

(b) mecanisme de autentificare a sursei raportului de tranzacție;

(c) măsuri de precauție care să permită reluarea rapidă a raportării în cazul unei defecțiuni a sistemului de raportare;

(d) mecanisme de identificare a erorilor și a omisiunilor în rapoartele de tranzacție;

(e) mecanisme prin care să se evite repetarea rapoartelor de tranzacție, inclusiv în cazul în care o firmă de investiții se bazează pe un loc de tranzacționare pentru a raporta detaliile tranzacțiilor executate de firma de investiții prin intermediul sistemelor locului de tranzacționare în conformitate cu articolul 26 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

(f) mecanisme prin care să se asigure că locul de tranzacționare prezintă rapoarte numai în numele acelor firme de investiții care au ales să se bazeze pe locul de tranzacționare pentru a trimite rapoarte în numele lor pentru tranzacțiile efectuate prin intermediul sistemelor locului de tranzacționare;

(g) mecanisme prin care să se evite raportarea tranzacțiilor în cazul cărora nu există obligația de raportare în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, fie pentru că nu există nicio tranzacție în sensul articolului 2 din prezentul regulament, fie pentru că instrumentul care face obiectul tranzacției în cauză nu intră sub incidența articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

(h) mecanisme de identificare a tranzacțiilor neraportate pentru care există obligația de raportare în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, inclusiv în cazurile în care rapoartele de tranzacție respinse de autoritatea competentă în cauză nu au fost retransmise cu succes.

(2) În cazul în care locul de tranzacționare sau firma de investiții ia cunoștință de o eroare sau omisiune în cadrul unui raport de tranzacție transmis unei autorități competente, inclusiv de faptul că un raport referitor la tranzacții raportabile care fusese respins nu a fost retransmis, sau de raportarea unei tranzacții pentru care nu există nicio obligație de raportare, aceasta notifică imediat acest fapt autorității competente relevante.

(3) Firmele de investiții trebuie să dispună de dispozitive prin care să se asigure că rapoartele de tranzacție pe care le prezintă sunt complete și precise. Dispozitivele respective includ testarea proceselor lor de raportare și reconcilierea periodică a evidențelor de tranzacționare de tip *front-office* cu eșantioanele de date furnizate de autoritățile lor competente în acest sens.

(4) În cazul în care autoritățile competente nu furnizează eșantioane de date, firmele de investiții își reconciliază evidențele de tranzacționare de tip front-office cu informațiile cuprinse în rapoartele de tranzacție pe care le-au prezentat autorităților competente sau în rapoartele de tranzacție pe care ARM sau locurile de tranzacționare le-au transmis în numele lor. Reconcilierea include verificarea transmiterii la timp a raportului, a acurateței și exhaustivității câmpurilor individuale de date, precum și a conformității acestora cu standardele și formatele specificate în tabelul 2 din anexa I.

(5) Firmele de investiții trebuie să dispună de dispozitive prin care să se asigure că rapoartele lor de tranzacție, privite în ansamblu, reflectă toate modificările poziției lor și ale poziției clienților lor pe instrumentele financiare respective la momentul executării tranzacțiilor cu instrumente financiare.

(6) În cazul în care un ARM, în conformitate cu instrucțiunile primite de la firma de investiții, anulează sau corectează un raport de tranzacție transmis în numele unei firme de investiții, firma de investiții păstrează detaliile pe care i le-a prezentat ARM cu privire la anulări și corecturi.

(7) Rapoartele menționate la articolul 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 se transmit autorității competente din statul membru de origine al locului de tranzacționare.

(8) Autoritățile competente utilizează canale de comunicare electronică securizată pentru a face schimb de rapoarte de tranzacție.

Articolul 16

Stabilirea pieței celei mai pertinente în ceea ce privește lichiditatea

(1) În cazul unei valori mobiliare în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 44 litera (a) din Directiva 2014/65/UE, al unui certificat de emisii sau al unei unități într-un organism de plasament colectiv, piața cea mai pertinentă în ceea ce privește lichiditatea pentru instrumentul financiar respectiv (piața cea mai pertinentă) se determină o dată în fiecare an calendaristic pe baza datelor din anul calendaristic precedent, cu condiția ca instrumentul financiar să fi fost admis la tranzacționare sau să fi fost tranzacționat la începutul anului calendaristic precedent, după cum urmează:

(a) în ceea ce privește instrumentele admise la tranzacționare pe una sau mai multe piețe reglementate, piața cea mai pertinentă este piața reglementată pe care cifra de afaceri, astfel cum este definită la articolul 17 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2017/587 al Comisiei ([1]), obținută în anul calendaristic precedent pentru instrumentul respectiv, este cea mai mare;

(b) în cazul instrumentelor care nu sunt admise la tranzacționare pe piețe reglementate, piața cea mai relevantă este sistemul multilateral de tranzacționare (MTF) în cadrul căruia, în anul calendaristic precedent, s-a înregistrat cea mai mare cifră de afaceri pentru instrumentul respectiv;

(c) în sensul literelor (a) și (b), cea mai mare cifră de afaceri se calculează prin excluderea tuturor tranzacțiilor care beneficiază de o derogare de la obligațiile de transparență pretranzacționare în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2017/587 al Comisiei din 14 iulie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind piețele instrumentelor financiare în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la cerințele în materie de transparență pentru locurile de tranzacționare și firmele de investiții în legătură cu acțiunile, certificatele de depozit, fondurile tranzacționate la bursă, certificatele și alte instrumente financiare similare și la obligația de tranzacționare a anumitor acțiuni într-un loc de tranzacționare sau printr-un operator independent (a se vedea pagina 387 a prezentului Jurnal Oficial).

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care o valoare mobiliară în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul (44) litera (a) din Directiva 2014/65/UE, un certificat de emisii sau o unitate într-un organism de plasament colectiv nu fusese admisă la tranzacționare sau tranzacționată la începutul anului calendaristic precedent sau în cazul în care nu există date sau acestea nu sunt suficiente pentru a calcula cifra de afaceri în conformitate cu alineatul (1) litera (c) din prezentul articol în scopul de a stabili piața cea mai relevantă pentru respectivul instrument financiar, se consideră că piața cea mai relevantă pentru respectivul instrument financiar este piața statului membru în care a fost făcută pentru prima dată o cerere de admitere la tranzacționare sau în care instrumentul a fost tranzacționat pentru prima dată.

(3) În cazul unei valori mobiliare în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 44 litera (b) din Directiva 2014/65/UE sau al unui instrument al pieței monetare al cărui emitent își are sediul în Uniune, piața cea mai pertinentă este piața statului membru în care se află sediul social al emitentului.

(4) În cazul unei valori mobiliare în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 44 litera (b) din Directiva 2014/65/UE sau al unui instrument al pieței monetare al cărui emitent își are sediul în afara Uniunii, piața cea mai pertinentă este piața statului membru în care a fost făcută pentru prima dată cererea de admitere la tranzacționare a instrumentului financiar respectiv sau în care instrumentul financiar a fost tranzacționat pentru prima dată în cadrul unui loc de tranzacționare.

(5) În cazul unui instrument financiar care este un contract derivat, un contract pe diferență sau o valoare mobiliară în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c) din Directiva 2014/65/UE, piața cea mai pertinentă se determină după cum urmează:

(a) în cazul în care activul-suport al instrumentului financiar este o valoare mobiliară în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 44 litera (a) din Directiva 2014/65/UE sau un certificat de emisii admis la tranzacționare pe o piață reglementată sau tranzacționat într-un MTF, piața cea mai pertinentă este piața considerată a fi cea mai pertinentă pentru valoarea mobiliară suport în conformitate cu alineatul (1) sau (2) din prezentul articol;

(b) în cazul în care activul-suport al unui instrument financiar este o valoare mobiliară în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 44 litera (b) din Directiva 2014/65/UE sau un instrument al pieței monetare admis la tranzacționare pe o piață reglementată sau tranzacționat într-un MTF sau întrun OTF, piața cea mai pertinentă este piața considerată a fi cea mai pertinentă pentru instrumentul financiar suport în conformitate cu alineatul (3) sau (4) din prezentul articol;

(c) în cazul în care activul-suport al unui instrument financiar este un coș care conține instrumente financiare, piața cea mai pertinentă este piața statului membru în care instrumentul financiar a fost admis pentru prima dată la tranzacționare sau a fost tranzacționat pentru prima dată în cadrul unui loc de tranzacționare;

(d) în cazul în care activul-suport al unui instrument financiar este un indice care conține instrumente financiare, piața cea mai pertinentă este piața statului membru în care instrumentul financiar a fost admis pentru prima dată la tranzacționare sau a fost tranzacționat pentru prima dată în cadrul unui loc de tranzacționare;

(e) în cazul în care activul-suport al unui instrument financiar este un instrument financiar derivat admis la tranzacționare sau tranzacționat în cadrul unui loc de tranzacționare, piața cea mai pertinentă este piața statului membru în care instrumentul financiar derivat respectiv a fost admis pentru prima dată la tranzacționare sau a fost tranzacționat pentru prima dată în cadrul unui loc de tranzacționare.

(6) Pentru instrumentele financiare care nu sunt incluse la alineatele (1)-(5), piața cea mai pertinentă este piața statului membru al locului de tranzacționare care a admis pentru prima dată la tranzacționare instrumentul financiar sau în cadrul căruia instrumentul financiar a fost tranzacționat pentru prima dată.

Articolul 17

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 3 ianuarie 2018.

Cu toate acestea, articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf se aplică după 12 luni de la data intrării în vigoare a actului delegat adoptat de Comisie în temeiul articolului 4 alineatul (9) din Regulamentul (UE) 2015/2365.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptată la Bruxelles, 28 iulie 2016.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Tabelul 1

Legendă pentru tabelul 2

SIMBOL	TIP DE DATE	DEFINIȚIE
{ALPHANUM-n}	Până la n caractere alfanumerice	Câmp ce permite introducerea unui text liber.
{CFI_CODE}	6 caractere	Codul ISO CFI 10962
{COUNTRYCODE_2}	2 caractere alfanumerice	Codul de 2 litere al țării, astfel cum este definit în Codul de țară ISO 3166-1 alfa-2
{CURRENCYCODE_3}	3 caractere alfanumerice	Codul de 3 litere al monedei, astfel cum este definit în codurile monedelor ISO 4217
{DATE_TIME_FORMAT}	Formatul datei și orei ISO 8601	Data și ora, în următorul format: AAAA-LL-ZZThh:mm:ss.ffffffZ. — „AAAA” reprezintă anul; — „LL” reprezintă luna; — „ZZ” reprezintă ziua; — „T” – înseamnă că trebuie utilizată litera „T”; — „hh” reprezintă ora; — „mm” reprezintă minutul; — „ss.ffffff” reprezintă secunda și fracțiunea de secundă; — Z reprezintă ora UTC (ora universală coordonată). Datele și orele se indică în formatul UTC.
{DATEFORMAT}	Data în format ISO 8601	Datele trebuie prezentate în următorul format: AAAA-LL-ZZ.
{DECIMAL-n/m}	Număr zecimal de până la n cifre în total, din care până la m cifre pot fi cifre fracționare	Câmp numeric atât pentru valori pozitive, cât și negative. — separatorul zecimal este „.” (punct); — în fața numerelor negative se pune semnul „-” (minus); Valorile sunt rotunjite și nu sunt trunchiate.
{INDEX}	4 caractere alfabetice	„EONA” – EONIA „EONS” – EONIA SWAP „EURI” – EURIBOR „EUUS” – EURODOLLAR „EUCH” – EuroSwiss „GCFR” – GCF REPO „ISDA” – ISDAFIX „LIBI” – LIBID „LIBO” – LIBOR „MAAA” – Muni AAA „PFAN” – Pfandbriefe „TIBO” – TIBOR „STBO” – STIBOR „BBSW” – BBSW „JIBA” – JIBAR „BUBO” – BUBOR

SIMBOL	TIP DE DATE	DEFINIȚIE
		„CDOR” – CDOR „CIBO” – CIBOR „MOSP” – MOSPRIM „NIBO” – NIBOR „PRBO” – PRIBOR „TLBO” – TELBOR „WIBO” – WIBOR „TREA” – Trezorerie „SWAP” – SWAP „FUSW” – SWAP pe futures
{INTEGER-n}	Număr întreg de până la n cifre în total	Câmp numeric pentru valori întregi atât pozitive, cât și negative.
{ISIN}	12 caractere alfanumerice	Codul ISIN, astfel cum este definit în ISO 6166
{LEI}	20 de caractere alfanumerice	Identificatorul entității juridice, astfel cum este definit în ISO 17442
{MIC}	4 caractere alfanumerice	Identificatorul pieței, astfel cum este definit în ISO 10383
{NATIONAL_ID}	35 de caractere alfanumerice	Acest identificator este determinat în conformitate cu articolul 6 și cu tabelul din anexa II.

Tabelul 2

Detalii care trebuie raportate în rapoartele de tranzacție

Toate câmpurile sunt obligatorii, cu excepția cazului în care se prevede altfel.

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
1	Statutul raportului	Indică dacă raportul de tranzacție este nou sau reprezintă o anulare.	„NEWT” – Nou „CANC” – Anulare
2	Numărul de referință al tranzacției	Număr de identificare unic pentru fiecare firmă de executare și pentru fiecare raport de tranzacție. În cazul în care, în conformitate cu articolul 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, un loc de tranzacționare transmite un raport de tranzacție în numele unei firme care nu intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 600/2014, locul de tranzacționare completează acest câmp cu un număr care a fost generat intern de locul de tranzacționare și care este unic pentru fiecare raport de tranzacție pe care îl transmite locul de tranzacționare.	{ALPHANUM-52}
3	Codul de identificare a tranzacției utilizat de locul de tranzacționare	Acesta este un număr generat de locurile de tranzacționare și difuzat atât părților care cumpără, cât și celor care vând în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul delegat (UE) 2017/580 al Comisiei [1]. Acest câmp este obligatoriu numai pentru partea care ține de piață a unei tranzacții executate în cadrul unui loc de tranzacționare.	{ALPHANUM-52}

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
4	Codul de identificare a entității de executare	Cod utilizat pentru identificarea entității care execută tranzacția.	{LEI}
5	Firmă de investiții reglementată de Directiva 2014/65/UE	Indică dacă entitatea identificată în câmpul 4 este o firmă de investiții reglementată de articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE.	„adevărat” – da „fals” – nu
6	Codul de identificare a entității transmițătoare	Cod utilizat pentru identificarea entității care transmite raportul de tranzacție autorității competente în conformitate cu articolul 26 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014. În cazul în care raportul este transmis de către firma de executare direct către autoritatea competentă, câmpul se completează cu LEI al firmei de executare (în cazul în care firma de executare este o entitate juridică). În cazul în care raportul este transmis de către un loc de tranzacționare, câmpul se completează cu LEI al operatorului locului de tranzacționare. În cazul în care raportul este transmis de către un ARM, câmpul se completează cu LEI al ARM.	{LEI}

Detalii privind cumpărătorul

— Pentru conturile comune, câmpurile 7-11 se repetă pentru fiecare cumpărător.

— În cazul în care tranzacția se referă la un ordin transmis care a îndeplinit condițiile de transmitere prevăzute la articolul 4, firma destinatară completează în raportul său, în câmpurile 7-15, informațiile primite de la firma transmițătoare.

— În cazul în care este vorba de un ordin transmis care nu a îndeplinit condițiile de transmitere prevăzute la articolul 4, firma destinatară tratează firma transmițătoare ca și cum ar fi cumpărătorul.

7	Codul de identificare a cumpărătorului	Codul utilizat pentru a identifica dobânditorul instrumentului financiar. În cazul în care dobânditorul este o entitate juridică, se utilizează codul LEI al dobânditorului. În cazul în care dobânditorul este o entitate nejuridică, se utilizează identificatorul specificat la articolul 6. În cazul în care tranzacția a fost executată în cadrul unui loc de tranzacționare sau al unei platforme de tranzacționare organizate din afara Uniunii care utilizează o contraparte centrală (CPC) și identitatea dobânditorului nu este dezvăluită, se utilizează codul LEI al CPC. În cazul în care tranzacția a fost executată în cadrul unui loc de tranzacționare sau al unei platforme de tranzacționare organizate din afara Uniunii care nu utilizează o contraparte centrală (CPC) și identitatea dobânditorului nu este dezvăluită, se utilizează codul MIC al locului de tranzacționare sau al platformei de tranzacționare organizate din afara Uniunii. În cazul în care dobânditorul este o firmă de investiții care acționează în calitate de operator independent (*systematic internaliser* – SI), se utilizează codul LEI al operatorului independent. „INTC” se utilizează pentru a desemna un cont de client agregat din cadrul firmei de investiții în vederea raportării unui transfer în sau din contul respectiv, cu o alocare asociată către clientul sau clienții individuali din sau în contul respectiv.	{LEI} {MIC} {NATIONAL_ID} „INTC”

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
		În cazul opțiunilor și al opțiunilor de schimb (swaption), cumpărătorul este contrapartea care deține dreptul de a exercita opțiunea, iar vânzătorul este contrapartea care vinde opțiunea și primește o primă. În cazul contractelor futures și forward, altele decât contractele futures și forward pe valute, cumpărătorul este contrapartea care cumpără instrumentul, iar vânzătorul este contrapartea care vinde instrumentul. În cazul swapurilor pe titluri de valoare, cumpărătorul este contrapartea care suportă riscul de modificare a prețului titlului-suport și primește valoarea titlului. Vânzătorul este contrapartea care plătește valoarea titlului. În cazul swapurilor pe rate ale dobânzii sau indici ai inflației, cumpărătorul este contrapartea care plătește rata fixă. Vânzătorul este contrapartea care primește rata fixă. În cazul swapurilor variabil-contra-variabil (swapurile *float-to-float* pe rata dobânzii), cumpărătorul este contrapartea care plătește marja, iar vânzătorul este contrapartea care primește marja. În cazul swapurilor și al contractelor forward pe valute și al swapurilor valutare încrucișate, cumpărătorul este contrapartea care primește moneda care este prima în ordine alfabetică în conformitate cu standardul ISO 4217, iar vânzătorul este contrapartea care livrează această monedă. În cazul swapurilor legate de dividende, cumpărătorul este contrapartea care primește echivalentul dividendelor distribuite efectiv. Vânzătorul este contrapartea care plătește dividendul și primește rata fixă. În cazul instrumentelor financiare derivate pentru transferul riscului de credit, cu excepția opțiunilor și a opțiunilor de schimb (swaption), cumpărătorul este contrapartea care cumpără protecția. Vânzătorul este contrapartea care vinde protecția. În cazul contractelor derivate legate de mărfuri, cumpărătorul este contrapartea care primește marfa specificată în raport, iar vânzătorul este contrapartea care livrează marfa în cauză. În cazul contractelor forward pe rata dobânzii, cumpărătorul este contrapartea care plătește rata fixă, iar vânzătorul este contrapartea care primește rata fixă. În cazul unei creșteri a valorii noționale, cumpărătorul este partea care dobândește instrumentul financiar în tranzacția inițială, iar vânzătorul este partea care cedează instrumentul financiar în tranzacția inițială. În cazul unei scăderi a valorii noționale, cumpărătorul este partea care cedează instrumentul financiar în tranzacția inițială, iar vânzătorul este partea care dobândește instrumentul financiar în tranzacția inițială.	

Detalii suplimentare

— Câmpurile 8-15 se aplică doar în cazul în care cumpărătorul este un client

— Câmpurile 9-11 se aplică doar în cazul în care cumpărătorul este o persoană fizică

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
8	Țara sucursalei cumpărătorului	În cazul în care dobânditorul este un client, acest câmp identifică țara sucursalei care a primit ordinul de la client sau care a luat o decizie de investiții pentru un client în conformitate cu un mandat discreționar acordat acesteia de către client în conformitate cu articolul 14 alineatul (3). În cazul în care această activitate nu a fost desfășurată de o sucursală, în acest câmp se completează codul de țară al statului membru de origine al firmei de investiții sau codul de țară al țării în care firma de investiții își are sediul central sau sediul social (în cazul firmelor din țările terțe). În cazul în care tranzacția se referă la un ordin transmis care a îndeplinit condițiile de transmitere prevăzute la articolul 4, acest câmp se completează utilizând informațiile primite de la firma transmițătoare.	{COUNTRYCODE_2}
9	Cumpărător – prenume	Prenumele complet(e) al(e) cumpărătorului. În cazul în care cumpărătorul are mai multe prenume, în acest câmp se includ toate prenumele, separate prin virgulă.	{ALPHANUM-140}
10	Cumpărător – nume	Numele complet(e) al(e) cumpărătorului. În cazul în care cumpărătorul are mai multe nume, în acest câmp se includ toate numele, separate prin virgulă.	{ALPHANUM-140}
11	Cumpărător – data nașterii	Data nașterii cumpărătorului	{DATEFORMAT}

Factorul de decizie al cumpărătorului

— Câmpurile 12-15 se aplică doar dacă factorul de decizie acționează în temeiul unui mandat cu reprezentare

12	Codul factorului de decizie al cumpărătorului	Codul utilizat pentru a identifica persoana care ia decizia de achiziționare a instrumentului financiar. În cazul în care decizia este luată de o firmă de investiții, în acest câmp se completează datele privind identitatea firmei de investiții, și nu a persoanei care ia decizia de investiție. În cazul în care factorul de decizie este o entitate juridică, se utilizează codul LEI al factorului de decizie. În cazul în care factorul de decizie este o entitate nejuridică, se utilizează identificatorul specificat la articolul 6.	{LEI} {NATIONAL_ID}

Detalii privind factorul de decizie al cumpărătorului

— Câmpurile 13-15 se aplică doar în cazul în care factorul de decizie este o persoană fizică

13	Factorul care ia decizia de cumpărare – prenume	Prenumele complet(e) al(e) factorului de decizie al cumpărătorului. În cazul în care cumpărătorul are mai multe prenume, în acest câmp se includ toate prenumele, separate prin virgulă	{ALPHANUM-140}
14	Factorul care ia decizia de cumpărare – nume	Numele complet(e) al(e) factorului de decizie al cumpărătorului. În cazul în care cumpărătorul are mai multe nume, în acest câmp se includ toate numele, separate prin virgulă	{ALPHANUM-140}

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
15	Factorul care ia decizia de cumpărare – Data nașterii	Data nașterii factorului de decizie al cumpărătorului	{DATEFORMAT}

Detalii privind vânzătorul și factorul de decizie

— Pentru conturile comune, câmpurile 16-20 se repetă pentru fiecare vânzător.

— În cazul în care tranzacția, pentru un vânzător, se referă la un ordin transmis care a îndeplinit condițiile de transmitere prevăzute la articolul 4, firma destinatară completează în raportul său, în câmpurile 16-24, informațiile primite de la firma transmițătoare.

— În cazul în care este vorba de un ordin transmis care nu a îndeplinit condițiile de transmitere prevăzute la articolul 4, firma destinatară tratează firma transmițătoare ca și cum ar fi vânzătorul.

16	Codul de identificare a vânzătorului	Codul utilizat pentru a identifica cedentul instrumentului financiar. În cazul în care cedentul este o entitate juridică, se utilizează codul LEI al cedentului. În cazul în care cedentul este o entitate nejuridică, se utilizează identificatorul specificat la articolul 6. În cazul în care tranzacția a fost executată în cadrul unui loc de tranzacționare sau al unei platforme de tranzacționare organizate din afara Uniunii care utilizează o CPC și identitatea cedentului nu este dezvăluită, se utilizează codul LEI al CPC. În cazul în care tranzacția a fost executată în cadrul unui loc de tranzacționare sau al unei platforme de tranzacționare organizate din afara Uniunii care nu utilizează o CPC și identitatea cedentului nu este dezvăluită, se utilizează codul MIC al locului de tranzacționare sau al platformei de tranzacționare organizate din afara Uniunii. În cazul în care cedentul este o firmă de investiții care acționează în calitate de operator independent, se utilizează codul LEI al operatorului independent „INTC” se utilizează pentru a desemna un cont de client agregat din cadrul firmei de investiții în vederea raportării unui transfer în sau din contul respectiv, cu o alocare asociată către clientul sau clienții individuali din sau în contul respectiv. În cazul opțiunilor și al opțiunilor de schimb (swaption), cumpărătorul este contrapartea care deține dreptul de a exercita opțiunea, iar vânzătorul este contrapartea care vinde opțiunea și primește o primă. În cazul contractelor futures și forward, altele decât contractele futures și forward pe valute, cumpărătorul este contrapartea care cumpără instrumentul, iar vânzătorul este contrapartea care vinde instrumentul.	{LEI} {MIC} {NATIONAL_ID} „INTC”

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
		În cazul swapurilor pe titluri de valoare, cumpărătorul este contrapartea care suportă riscul de modificare a prețului titlului-suport și primește valoarea titlului. Vânzătorul este contrapartea care plătește valoarea titlului. În cazul swapurilor pe rate ale dobânzii sau indici ai inflației, cumpărătorul este contrapartea care plătește rata fixă. Vânzătorul este contrapartea care primește rata fixă. În cazul swapurilor variabil-contra-variabil (swapurile *float-to-float* pe rata dobânzii), cumpărătorul este contrapartea care plătește marja, iar vânzătorul este contrapartea care primește marja. În cazul swapurilor și al contractelor forward pe valute și al swapurilor valutare încrucișate, cumpărătorul este contrapartea care primește moneda care este prima în ordine alfabetică în conformitate cu standardul ISO 4217, iar vânzătorul este contrapartea care livrează această monedă. În cazul swapurilor legate de dividende, cumpărătorul este contrapartea care primește echivalentul dividendelor distribuite efectiv. Vânzătorul este contrapartea care plătește dividendul și primește rata fixă. În cazul instrumentelor financiare derivate pentru transferul riscului de credit, cu excepția opțiunilor și a opțiunilor de schimb (swaption), cumpărătorul este contrapartea care cumpără protecția. Vânzătorul este contrapartea care vinde protecția. În cazul contractelor derivate legate de mărfuri, cumpărătorul este contrapartea care primește marfa specificată în raport, iar vânzătorul este contrapartea care livrează marfa în cauză. În cazul contractelor forward pe rata dobânzii, cumpărătorul este contrapartea care plătește rata fixă, iar vânzătorul este contrapartea care primește rata fixă. În cazul unei creșteri a valorii noționale, vânzătorul este cedentul din tranzacția inițială. În cazul unei scăderi a valorii noționale, vânzătorul este dobânditorul instrumentului financiar din tranzacția inițială.	
17-24	**Câmpurile 17-24 reprezintă imaginea în oglindă, pentru vânzător, a tuturor câmpurilor legate de cumpărător numerotate 8-15 (detalii privind cumpărătorul și factorul de decizie).**		

Detalii privind transmiterea

— Câmpurile 26 și 27 se completează de către o firmă destinatară pentru rapoartele de tranzacție numai în cazul în care au fost îndeplinite toate condițiile referitoare la transmitere de la articolul 4.

— În cazul în care o firmă acționează atât în calitate de firmă destinatară, cât și de firmă transmițătoare, aceasta indică în câmpul 25 că este o firmă transmițătoare și completează câmpurile 26 și 27 din perspectiva pe care o are în calitate de firmă destinatară.

25	Indicator de transmitere a ordinului	„adevărat” – se completează de către firma transmițătoare în raportul său în cazul în care condițiile de transmitere specificate la articolul 4 nu au fost îndeplinite „fals” – în toate celelalte cazuri	„adevărat” „fals”
26	Codul de identificare utilizat de firma transmițătoare pentru cumpărător	Codul utilizat pentru identificarea firmei care transmite ordinul În acest câmp firma destinatară completează, în raportul său, codul de identificare furnizat de firma transmițătoare.	{LEI}

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
27	Codul de identificare utilizat de firma transmițătoare pentru vânzător	Codul utilizat pentru identificarea firmei care transmite ordinul. În acest câmp firma destinatară completează, în raportul său, codul de identificare furnizat de firma transmițătoare	{LEI}
Detalii privind tranzacția			
28	Data și ora tranzacționării	Data și ora la care a fost executată tranzacția. Pentru tranzacțiile executate într-un loc de tranzacționare, nivelul de detaliu trebuie să se conformeze cerințelor prevăzute la articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2017/574 al Comisiei ([2]). Pentru tranzacțiile care nu sunt executate într-un loc de tranzacționare, acestea sunt data și ora la care părțile convin asupra conținutului următoarelor câmpuri: cantitatea, prețul, monedele din câmpurile 31, 34 și 44, codul de identificare a instrumentului, clasificarea instrumentelor și codul de identificare a instrumentului suport, după caz. Pentru tranzacțiile care nu sunt executate într-un loc de tranzacționare, ora se raportează cel puțin la nivel de secundă. În cazul în care tranzacția este rezultatul unui ordin transmis în numele clientului către o parte terță de către firma care realizează executarea, dacă nu au fost îndeplinite condițiile privind transmiterea prevăzute la articolul 4, se raportează data și ora tranzacției, iar nu ora transmiterii ordinului.	{DATE_TIME_FORMAT}
29	Calitatea în care se încheie tranzacții	Indică dacă tranzacția este rezultatul cumpărărilor și vânzărilor simultane pe cont propriu realizate de firma de executare în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 38 din Directiva 2014/65/UE sau al tranzacționării pe cont propriu realizate de firma de executare în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 6 din Directiva 2014/65/UE. În cazul în care tranzacția nu este rezultatul cumpărărilor și vânzărilor simultane pe cont propriu sau al tranzacționării pe cont propriu realizate de firma de executare, în acest câmp se indică faptul că tranzacția a fost efectuată în orice altă calitate.	„DEAL” – Tranzacționare pe cont propriu „MTCH” – Cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu „AOTC” – Orice altă calitate
30	Cantitatea	Numărul de unități ale instrumentului financiar sau numărul de contracte derivate incluse în tranzacție. Valoarea nominală sau valoarea monetară a instrumentului financiar. În cazul speculațiilor financiare de tip *spread bet*, cantitatea reprezintă valoarea monetară angajată per punct de variație a instrumentului financiar suport. În cazul swapurilor pe riscul de credit, cantitatea este valoarea noțională pentru care se dobândește sau se cedează protecția. În cazul creșterii sau al scăderii valorii noționale a contractelor derivate, această cifră reflectă valoarea absolută a modificării și este exprimată sub forma unui număr pozitiv. Informațiile raportate în acest câmp trebuie să corespundă valorilor furnizate în câmpurile 33 și 46.	{DECIMAL-18/17} în cazul în care cantitatea este exprimată ca număr de unități {DECIMAL-18/5} în cazul în care cantitatea este exprimată ca valoare monetară sau nominală

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
31	Moneda cantității	Moneda în care este exprimată cantitatea. Se aplică numai în cazul în care cantitatea este exprimată în valoare nominală sau monetară.	{CURRENCYCODE_3}
32	Creșterea/scăderea valorii noționale a contractului derivat	Indică dacă tranzacția este o creștere sau o scădere a valorii noționale a unui contract derivat. Acest câmp se aplică numai atunci când valoarea nominală a unui contract derivat s-a modificat.	„INCR” – Creștere „DECR” – Scădere
33	Preț	Prețul de executare a tranzacției, excluzând, dacă este cazul, comisionul și dobânda acumulată. În cazul opțiunilor, acesta reprezintă prima contractului derivat per instrument-suport sau punct al indicelui. În cazul speculațiilor financiare de tip *spread bet*, acesta reprezintă prețul de referință al instrumentului-suport. În cazul swapurilor pe riscul de credit (CDS), acesta reprezintă cuponul exprimat în puncte de bază. În cazul în care prețul este raportat în termeni monetari, acesta trebuie să fie prezentat în unitatea monetară majoră. În cazul în care prețul nu este disponibil în momentul respectiv, dar urmează să fie stabilit, valoarea este „PNDG” În cazul în care prețul nu se aplică, valoarea este „NOAP” Informațiile raportate în acest câmp trebuie să corespundă valorilor furnizate în câmpurile 30 și 46.	{DECIMAL-18/13} în cazul în care prețul este exprimat ca valoare monetară {DECIMAL-11/10} în cazul în care prețul este exprimat ca procentaj sau randament {DECIMAL-18/17} în cazul în care prețul este exprimat sub formă de puncte de bază „PNDG” în cazul în care prețul nu este disponibil „NOAP” în cazul în care prețul nu se aplică
34	Moneda în care este exprimat prețul	Moneda în care este exprimat prețul (se aplică în cazul în care prețul este exprimat ca valoare monetară).	{CURRENCYCODE_3}
35	Valoarea netă	Valoarea netă a tranzacției înseamnă suma în numerar care este plătită de către cumpărătorul instrumentului de datorie în momentul decontării tranzacției. Această sumă în numerar este egală cu: (prețul net * valoarea nominală) + eventualele cupoane acumulate. Prin urmare, valoarea netă a tranzacției nu include niciun comision și nici alte taxe percepute de la cumpărătorul titlului de datorie. Acest câmp se aplică numai atunci când instrumentul financiar reprezintă o datorie.	{DECIMAL-18/5}
36	Locul	Identificarea locului în care a fost executată tranzacția. Se utilizează codul MIC de segment ISO 10383 pentru tranzacțiile executate în cadrul unui loc de tranzacționare, al unui operator independent (SI) sau al unei platforme de tranzacționare organizate din afara Uniunii. În cazul în care nu există un cod MIC de segment, se utilizează codul MIC operațional. Se utilizează codul MIC „XOFF” pentru instrumentele financiare admise la tranzacționare, tranzacționate în cadrul unui loc de tranzacționare sau pentru care a fost depusă o cerere de admitere, dacă tranzacția referitoare la un astfel de instrument financiar nu este executată în cadrul unui loc de tranzacționare, al unui operator independent sau al unei platforme de tranzacționare organizate din afara Uniunii sau dacă o firmă de investiții nu știe că tranzacționează cu o altă firmă de investiții care acționează în calitate de operator independent.	{MIC}

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
		Se utilizează codul MIC „XXXX” pentru instrumentele financiare care nu sunt admise la tranzacționare ori tranzacționate în cadrul unui loc de tranzacționare sau pentru care nu s-a depus nicio cerere de admitere și care nu sunt tranzacționate în cadrul unei platforme de tranzacționare organizate din afara Uniunii, dar ale căror instrumente-suport sunt admise la tranzacționare sau sunt tranzacționate în cadrul unui loc de tranzacționare.	
37	Țara sucursalei care are calitatea de membru	Codul utilizat pentru a identifica țara unei sucursale a firmei de investiții a cărei calitate de membru al pieței a fost utilizată pentru executarea tranzacției. În cazul în care nu a fost utilizată calitatea de membru al pieței a unei sucursale, în acest câmp se completează codul de țară al statului membru de origine al firmei de investiții sau codul de țară al țării în care firma de investiții își are sediul central sau sediul social (în cazul firmelor din țările terțe). Acest câmp se completează numai pentru partea care ține de piață a unei tranzacții executate în cadrul unui loc de tranzacționare sau al unei platforme de tranzacționare organizate din afara Uniunii.	{COUNTRYCODE_2}
38	Plata în avans	Valoarea monetară a eventualelor plăți în avans încasate sau plătite de către vânzător. În cazul în care vânzătorul primește plata în avans, se completează o valoare pozitivă. În cazul în care vânzătorul plătește plata în avans, se completează o valoare negativă.	{DECIMAL-18/5}
39	Moneda plății în avans	Moneda în care este exprimată plata în avans.	{CURRENCYCODE_3}
40	Identificatorul unei componente a unei tranzacții complexe	Identificator pentru uzul intern al firmei de raportare cu ajutorul căruia sunt identificate toate rapoartele referitoare la același executare a unei combinații de instrumente financiare în conformitate cu articolul 12. Codul trebuie să fie unic la nivel de firmă pentru grupul de rapoarte referitoare la executare. Acest câmp se aplică numai atunci când se aplică condițiile prevăzute la articolul 12.	{ALPHANUM-35}

Detalii privind instrumentul

41	Codul de identificare a instrumentului	Codul utilizat pentru a identifica instrumentul financiar Acest câmp se aplică în cazul instrumentelor financiare pentru care a fost făcută o cerere de admitere la tranzacționare, care sunt admise la tranzacționare sau sunt tranzacționate în cadrul unui loc de tranzacționare sau al unui operator independent. Acesta se aplică, de asemenea, în cazul instrumentelor financiare care au un cod ISIN și sunt tranzacționate pe platforme de tranzacționare organizate din afara Uniunii, în cazul cărora activul-suport este un instrument financiar tranzacționat în cadrul unui loc de tranzacționare.	{ISIN}

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
Rubricile 42-56 nu se aplică în cazul în care: **tranzacțiile sunt executate în cadrul unui loc de tranzacționare sau cu o firmă de investiții care acționează în calitate de operator independent; sau** **câmpul 41 se completează cu un cod ISIN de pe lista datelor de referință pusă la dispoziție de ESMA**			
42	Denumirea completă a instrumentului	Denumirea completă a instrumentului financiar	{ALPHANUM-350}
43	Clasificarea instrumentului	Taxonomia utilizată pentru clasificarea instrumentului financiar Se furnizează un cod CFI complet și exact.	{CFI_CODE}
44	Moneda nocțională 1	Moneda în care este exprimată valoarea nocțională. În cazul unui contract derivat pe rata dobânzii sau pe valută, moneda este moneda nocțională a segmentului 1 sau moneda 1 a perechii. În cazul opțiunilor de schimb (swaption) în care swapul-suport este exprimat într-o singură valută, moneda este moneda nocțională a swapului-suport. În cazul opțiunilor de schimb (swaption) în care elementul-suport este exprimat în mai multe valute, moneda este moneda nocțională a segmentului 1 al swapului.	{CURRENCYCODE_3}
45	Moneda nocțională 2	În cazul swapurilor multivalutare sau al swapurilor valutare încrucișate, se specifică moneda în care este exprimat segmentul 2 al contractului. În cazul opțiunilor de schimb (swaption) în care swapul-suport este multivalutar, se specifică moneda în care este exprimat segmentul 2 al swapului	{CURRENCYCODE_3}
46	Multiplicatorul de preț	Numărul de unități ale instrumentului-suport reprezentat de un singur contract cu instrumente financiare derivate. Valoarea monetară care face obiectul unui singur contract swap în cazul căruia câmpul corespunzător cantității indică numărul de contracte swap incluse în tranzacție. În cazul contractelor futures sau al opțiunilor pe un indice, valoarea pentru fiecare punct al indicelui. În cazul speculațiilor financiare de tip *spread bet*, variația prețului instrumentului-suport pe care se bazează *spread bet*-ul. Informațiile raportate în acest câmp trebuie să corespundă valorilor furnizate în câmpurile 30 și 33.	{DECIMAL-18/17}
47	Codul instrumentului-suport	Codul ISIN al instrumentului-suport. În cazul certificatelor de depozit americane (ADR), al certificatelor de depozit globale (GDR) și al instrumentelor similare, codul ISIN al instrumentului financiar pe care se bazează instrumentele în cauză. În cazul obligațiunilor convertibile, codul ISIN al instrumentului în care poate fi convertită obligațiunea. În cazul instrumentelor financiare derivate sau al altor instrumente care au un instrument-suport, codul ISIN al instrumentului-suport, dacă acesta din urmă este admis la tranzacționare sau tranzacționat în cadrul unui loc de tranzacționare. În cazul în care instrumentul-suport este un dividend în acțiuni, codul ISIN aferent acțiunii care dă dreptul la dividendul-suport.	{ISIN}

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
		În cazul swapurilor pe riscul de credit, se precizează codul ISIN al obligației de referință. În cazul în care elementul-suport este un indice și are un cod ISIN, codul ISIN al indicelui respectiv. În cazul în care instrumentul-suport este un coș, se include codul ISIN al fiecărui constituent al coșului care este admis la tranzacționare sau care este tranzacționat într-un loc de tranzacționare. Câmpul 47 se raportează de câte ori este necesar pentru a se enumera toate instrumentele din coș care fac obiectul raportării.	
48	Denumirea indicelui-suport	În cazul în care instrumentul-suport este un indice, denumirea indicelui.	{INDEX} sau {ALPHANUM-25} – în cazul în care denumirea indicelui nu este inclusă în lista {INDEX}
49	Termenul indicelui-suport	În cazul în care instrumentul-suport este un indice, termenul indicelui.	{INTEGER-3}+„DAYS” – zile {INTEGER-3}+„WEEK” – săptămâni {INTEGER-3}+„MNTH” – luni {INTEGER-3}+„YEAR” – ani
50	Tipul de opțiune	Se indică dacă respectivul contract pe instrumente financiare derivate este de tip call (dreptul de a cumpăra un anumit activ-suport) sau put (dreptul de a vinde un anumit activ-suport) ori dacă nu se poate stabili dacă este de tip call sau put la momentul executării. În cazul opțiunilor de schimb (swaption), acesta este: — „PUTO”, în cazul opțiunii de schimb (swaption) privind beneficiarul, în care cumpărătorul are dreptul de a încheia un contract swap ca beneficiar cu rată fixă. — „CALL”, în cazul opțiunii de schimb (swaption) privind plătitorul, în care cumpărătorul are dreptul de a încheia un contract swap ca plătitor cu rată fixă. În cazul opțiunilor cap și floor, acesta este: — „PUTO”, în cazul unui floor. — „Call”, în cazul unui cap. Câmpul se aplică numai instrumentelor financiare derivate care sunt opțiuni sau warranturi.	„PUTO” – opțiune de vânzare (put) „CALL” – opțiune de cumpărare (call) „OTHR” – în cazul în care nu se poate stabili dacă este vorba de o opțiune de cumpărare sau de vânzare
51	Prețul de exercitare	Prețul prestabilit la care titularul va trebui să cumpere sau să vândă instrumentul-suport sau o indicație că prețul nu poate fi stabilit la momentul executării. Câmpul se aplică numai în cazul unei opțiuni sau al unui warrant în privința căruia prețul de exercitare poate fi stabilit la momentul executării. În cazul în care prețul nu este disponibil în momentul respectiv, dar urmează să fie stabilit, valoarea este „PNDG” În cazul în care nu se aplică prețul de exercitare, câmpul nu se completează.	{DECIMAL-18/13} în cazul în care prețul este exprimat ca valoare monetară {DECIMAL-11/10} în cazul în care prețul este exprimat ca procentaj sau randament {DECIMAL-18/17} în cazul în care prețul este exprimat sub formă de puncte de bază „PNDG” în cazul în care prețul nu este disponibil

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
52	Moneda prețului de exercitare	Moneda în care este exprimat prețul de exercitare	{CURRENCYCODE_3}
53	Stilul de exercitare a opțiunii	Indică dacă o opțiune poate fi exercitată numai la o dată fixă (stil european și asiatic), la o serie de date prestabilite (stil Bermuda) sau în orice moment pe durata contractului (stil american). Acest câmp se aplică numai opțiunilor, warranturilor și certificatelor de drepturi (*entitlement cerificates*).	„EURO” – European „AMER” – American „ASIA” – Asiatic „BERM” – Bermuda „OTHR” – Orice alt tip
54	Data scadenței	Data scadenței instrumentului financiar. Acest câmp se aplică numai instrumentelor de datorie cu o scadență precizată.	{DATEFORMAT}
55	Data de expirare	Data expirării instrumentului financiar. Câmpul se aplică numai instrumentelor financiare derivate cu o dată de expirare precizată.	{DATEFORMAT}
56	Tipul de livrare	Indică dacă tranzacția este decontată fizic sau în numerar. În cazul în care tipul de livrare nu poate fi stabilit la momentul executării, valoarea este „OPTL” Acest câmp se aplică numai în cazul instrumentelor financiare derivate.	„PHYS” – Decontată fizic „CASH” – Decontată în numerar „OPTL” – La alegerea contrapărții sau stabilită de către un terț

Traderul, algoritmii, derogările și indicatorii

57	Decizia de investiție în cadrul firmei	Codul utilizat pentru a identifica persoana sau algoritmul din cadrul firmei de investiții care este responsabil(ă) pentru decizia de investiție. În cazul persoanelor fizice, se utilizează identificatorul menționat la articolul 6 În cazul în care decizia de investiție a fost luată de un algoritm, acest câmp se completează astfel cum este prevăzut la articolul 8. Acest câmp se aplică doar deciziilor de investiție luate în cadrul firmei. În cazul în care tranzacția se referă la un ordin transmis care a îndeplinit condițiile de transmitere prevăzute la articolul 4, firma destinatară completează acest câmp, în raportul său, utilizând informațiile primite de la firma transmițătoare.	{NATIONAL_ID} – Persoane fizice {ALPHANUM-50} – Algoritmi
58	Țara sucursalei care supraveghează persoana responsabilă pentru decizia de investiție	Cod utilizat pentru a identifica țara sucursalei firmei de investiții pentru persoana responsabilă pentru decizia de investiție, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (3) litera (b). În cazul în care persoana responsabilă pentru decizia de investiție nu a fost sub supravegherea unei sucursale, în acest câmp se completează codul de țară al statului membru de origine al firmei de investiții sau codul de țară al țării în care firma de investiții își are sediul central sau sediul social (în cazul firmelor din țările terțe).	{COUNTRYCODE_2}

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
		În cazul în care tranzacția se referă la un ordin transmis care a îndeplinit condițiile de transmitere prevăzute la articolul 4, firma destinatară completează acest câmp, în raportul său, utilizând informațiile primite de la firma transmițătoare. Acest câmp nu se aplică în cazul în care decizia de investiție a fost luată de un algoritm	
59	Executarea în cadrul firmei	Codul utilizat pentru a identifica persoana sau algoritmul din cadrul firmei de investiții care este responsabil(ă) pentru executare. În cazul persoanelor fizice, se utilizează identificatorul menționat la articolul 6. Dacă executarea a fost realizată de un algoritm, câmpul se completează astfel cum este prevăzut la articolul 9.	{NATIONAL_ID} – Persoane fizice {ALPHANUM-50} – Algoritmi
60	Țara sucursalei care supraveghează persoana responsabilă pentru executare	Codul utilizat pentru a identifica țara sucursalei firmei de investiții care supraveghează persoana responsabilă pentru executarea tranzacției, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (3) litera (c). În cazul în care persoana responsabilă nu a fost sub supravegherea unei sucursale, în acest câmp se completează codul de țară al statului membru de origine al firmei de investiții sau codul de țară al țării în care firma de investiții își are sediul central sau sediul social (în cazul firmelor din țările terțe) Acest câmp nu se aplică în cazul în care executarea a fost realizată de un algoritm	{COUNTRYCODE_2}
61	Indicatorul de derogare	Indică dacă tranzacția a fost executată în temeiul unei derogări pretranzacționare în conformitate cu articolele 4 și 9 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014. Pentru instrumentele de capitaluri proprii: „RFPT" = Tranzacție realizată la un preț de referință „NLIQ" = Tranzacții negociate cu instrumente financiare lichide „QILQ" = Tranzacții negociate cu instrumente financiare nelichide „PRIC" = Tranzacții negociate supuse altor condiții decât prețul curent de piață al instrumentului financiar de capitaluri proprii respectiv. Pentru alte instrumente decât cele de capitaluri proprii: „SIZE" = Tranzacție peste o mărime specifică „ILQD" = Tranzacție cu un instrument nelichid Acest câmp se completează numai pentru partea care ține de piață a unei tranzacții executate în temeiul unei derogări în cadrul unui loc de tranzacționare.	Se completează cu unul sau mai multe dintre următoarele marcaje: „RFPT" – Preț de referință „NLIQ" – Negociat (lichid) „OILQ" – Negociat (nelichid) „PRIC" – Negociat (condiții) „SIZE" – Peste mărimea specificată „ILQD" – Instrument nelichid
62	Indicatorul de vânzare în lipsă	O vânzare în lipsă încheiată de o firmă de investiții în nume propriu sau în numele unui client, astfel cum se descrie la articolul 11. În cazul în care o firmă de investiții execută o tranzacție în numele unui client care vinde, iar firma de investiții, acționând cu maxima diligență posibilă, nu poate stabili dacă este vorba de o vânzare în lipsă, acest câmp se completează cu „UNDI".	„SESH" – Vânzare în lipsă fără nicio exonerare „SSEX" – Vânzare în lipsă cu exonerare „SELL" – Nicio vânzare în lipsă „UNDI" – Nu sunt disponibile informații

Nr.	CÂMP	CONȚINUT DE RAPORTAT	STANDARDELE ȘI FORMATELE CARE TREBUIE UTILIZATE PENTRU RAPORTARE
		În cazul în care tranzacția se referă la un ordin transmis care a îndeplinit condițiile de transmitere prevăzute la articolul 4 din prezentul regulament, firma destinatară completează acest câmp, în rapoartele sale, utilizând informațiile primite de la firma transmițătoare. Acest câmp se aplică numai în cazul în care instrumentul este reglementat de Regulamentul (UE) nr. 236/2012, iar vânzătorul este firma de investiții sau un client al firmei de investiții.	
63	Indicatorul posttranzacționare OTC	Indică tipul de tranzacție în conformitate cu articolul 20 alineatul (3) litera (a) și cu articolul 21 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014. Pentru toate instrumentele: „BENC" = Tranzacții cu valori de referință „ACTX" = Tranzacții încrucișate încheiate prin reprezentare (*agency cross*) „LRGS" = Tranzacții de dimensiuni mari posttranzacționare „ILQD" = Tranzacție cu un instrument nelichid „SIZE" = Tranzacție peste o mărime specifică „CANC" = Anulări „AMND" = Modificări Pentru instrumentele de capitaluri proprii: „SDIV" = Tranzacții cu dividende speciale „RPRI" = Tranzacții care au beneficiat de acordarea unui preț mai bun „DUPL" = Rapoarte referitoare la tranzacții duplicate „TNCP" = Tranzacții care nu contribuie la procesul de descoperire a prețurilor în sensul articolului 23 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 Pentru alte instrumente decât cele de capitaluri proprii: „TPAC" = Tranzacție cu pachete „XFPH" = Tranzacție cu schimb fizic	Se completează cu unul sau mai multe dintre următoarele marcaje: „BENC" – Valoare de referință „ACTX" – *Agency cross* „LRGS" – De dimensiuni mari „ILQD" – Instrument nelichid „SIZE" – Peste mărimea specificată „CANC" – Anulări „AMND" – Modificări „SDIV" – Dividende speciale „RPRI" – Acordarea unui preț mai bun „DUPL" – Duplicare „TNCP" – Nu contribuie la procesul de descoperire a prețurilor „TPAC" – Pachete „XFPH" – Schimb fizic
64	Indicatorul unui instrument financiar derivat pe mărfuri	Indică dacă tranzacția reduce riscul într-un mod măsurabil în mod obiectiv în conformitate cu articolul 57 din Directiva 2014/65/UE. În cazul în care tranzacția se referă la un ordin transmis care a îndeplinit condițiile de transmitere prevăzute la articolul 4, firma destinatară completează acest câmp, în raportul său, utilizând informațiile primite de la firma transmițătoare. Acest câmp se aplică numai pentru tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri.	„adevărat" – da „fals" – nu
65	Indicatorul unei operațiuni de finanțare prin instrumente financiare	„adevărat" se completează în cazul în care tranzacția este inclusă în domeniul de activitate, dar este exonerată de obligația de raportare în temeiul Regulamentului (UE) 2015/2365. „fals" în caz contrar.	„adevărat" – da „fals" – nu

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2017/580 al Comisiei din 24 iunie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind piețele instrumentelor financiare în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la cerințele în materie de transparență pentru locurile de tranzacționare și firmele de investiții în legătură cu acțiunile, certificatele de depozit, fondurile tranzacționate la bursă, certificatele și alte instrumente financiare similare și la obligația de tranzacționare a anumitor acțiuni într-un loc de tranzacționare sau printr-un operator independent (a se vedea pagina 193 a prezentului Jurnal Oficial).

([2]) Regulamentul delegat (UE) 2017/574 al Comisiei din 7 iunie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la autorizarea, cerințele organizatorice și publicarea tranzacțiilor pentru furnizorii de servicii de raportare a datelor (a se vedea pagina 148 a prezentului Jurnal Oficial).

ANEXA II

Identificatorii naționali ai clientului pentru persoane fizice care trebuie utilizați în rapoartele de tranzacție

ISO 3166 – 1 alfa 2	Țară Denumire	Identificator de prioritate 1	Identificator de prioritate 2	Identificator de prioritate 3
AT	Austria	CONCAT		
BE	Belgia	Număr național belgian (Numéro de registre national – Rijksregisternummer)	CONCAT	
BG	Bulgaria	Număr personal bulgar	CONCAT	
CY	Cipru	Număr de pașaport național	CONCAT	
CZ	Republica Cehă	Număr național de identificare (Rodné číslo)	Număr de pașaport	CONCAT
DE	Germania	CONCAT		
DK	Danemarca	Cod de identitate personal Cod din 10 caractere alfanumerice: ZZLLAAXXXX	CONCAT	
EE	Estonia	Cod numeric personal eston (Isikukood)		
ES	Spania	Număr de identificare fiscală (Código de identificación fiscal)		
FI	Finlanda	Cod de identitate personal	CONCAT	
FR	Franța	CONCAT		
GB	Regatul Unit	Număr național de asigurare din Regatul Unit	CONCAT	
GR	Grecia	Codul DSS (*Dematerialised Securities System*) cu 10 cifre	CONCAT	
HR	Croația	Număr de identificare personal (OIB – Osobni identifikacijski broj)	CONCAT	
HU	Ungaria	CONCAT		
IE	Irlanda	CONCAT		
IS	Islanda	Cod de identitate personal (Kennitala)		
IT	Italia	Cod fiscal (Codice fiscale)		
LI	Liechtenstein	Număr de pașaport național	Numărul cărții de identitate naționale	CONCAT

ISO 3166 – 1 alfa 2	Țară Denumire	Identificator de prioritate 1	Identificator de prioritate 2	Identificator de prioritate 3
LT	Lituania	Cod personal (Asmens kodas)	Număr de pașaport național	CONCAT
LU	Luxemburg	CONCAT		
LV	Letonia	Cod personal (Personas kods)	CONCAT	
MT	Malta	Număr național de identificare	Număr de pașaport național	
NL	Țările de Jos	Număr de pașaport național	Numărul cărții de identitate naționale	CONCAT
NO	Norvegia	Cod de identificare personal cu 11 cifre (Foedselsnummer)	CONCAT	
PL	Polonia	Număr național de identificare (PESEL)	Număr fiscal (Numer identyfikacji podatkowej)	
PT	Portugalia	Număr fiscal (Número de Identificação Fiscal)	Număr de pașaport național	CONCAT
RO	România	Număr național de identificare (Cod Numeric Personal)	Număr de pașaport național	CONCAT
SE	Suedia	Numărul personal de identitate	CONCAT	
SI	Slovenia	Număr de identificare personal (EMŠO: Enotna Matična Številka Občana)	CONCAT	
SK	Slovacia	Număr personal (Rodné číslo)	Număr de pașaport național	CONCAT
Toate celelalte țări		**Număr de pașaport național**	**CONCAT**	